

РЕШЕНИЕ

№ 848

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11097** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.“, [улица], представлявано от А. Д. – Изпълнителен директор, чрез пълномощника си юрисконсулт М. К., против Решение № 20222815 от 12.10.2020 г., постановено по наказателно с административен характер дело № 1453/2020 г. по описа на Софийски районен съд 134-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № К-040729/25.11.2019 г., издадено от Директор Регионална дирекция за областите С., Софийска, П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, с което на основание чл. 222а от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 600,00 лева за извършено нарушение на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП, като е намалил размера на наложената санкция на 500,00 лева.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е постановено при несъответствие с материалния и процесуалния закон, без съблюдаване целта на закона, което обосновава неговата неправилност и необоснованост.

Касаторът - [фирма], редовно уведомен, представлява се от юрисконсулт К. с

пълномощно по делото. Същата поддържа касационната жалба, моли да се отмени решението на Софийски районен съд /СРС/ на основанията, подробно изложени в жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Ответникът по касационната жалба – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ, редовно призован, не се явява, не се представлява. Постъпила е на 06.01.2021 г. молба от процесуалния представител на ответника. Моли да се даде ход на делото, оспорва касационната жалба, поддържа подадения отговор и моли да бъде потвърдено решението на СРС. Прави възражение за прекомерност на адвокатско или юрисконсултско възнаграждение в случай, че жалбата бъде уважена и такова искане е направено.

За Софийска градска прокуратура – редовно призована, се явява прокурор К.. Той сочи, че жалбата следва да се отхвърли, а решението на районния съд – да се потвърди.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, Административен съд – София град, XXIII касационен състав, намира същата за неоснователна по следните съображения:

Касационният съд изцяло споделя мотивите, изложени в решението на въззивния съд. СРС правилно е приел, че в настоящия случай АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност. Спазени са императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, като е налице пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

В НП изрично е посочена точната дата, на която е довършено нарушението, а именно 06.07.2019 г. Отделно от това, начинът на описване на фактическата обстановка, а именно, че рекламацията е предявена и приета на 05.06.2019 г., както и посочването в какво се изразява нарушението – непривеждане в съответствие на телефона в едномесечен срок съгласно чл. 113, ал. 2 от ЗЗП, считано от предявяването на рекламацията на 05.06.2019 г., а именно до 05.07.2019 г. включително, позволяват да се определи датата на нарушението, без да се засяга правото на защита на нарушителя. Не е налице твърдяното несъответствие между описателната част на нарушението, изложена в АУАН и НП и посочената правна норма. Именно разпоредбата на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП въвежда срок за привеждане на стоката в съответствие.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 1 от ЗЗП „При несъответствие на потребителската стока с договора за продажба потребителят има право да предяви рекламация, като поиска от продавача да приведе стоката в съответствие с договора за продажба“. Същото задължение за продавача е вменено и с нормата на чл. 122 от ЗЗП, съгласно която основание за предявяване на рекламация от страна на потребителя е всяко несъответствие на стоката с договореното. Разпоредбата на чл. 113, ал. 1 от ЗЗП, регламентира задължението на продавача, когато потребителската стока не

съответства на договора за продажба да я приведе в съответствие с договора. Това трябва да се извърши в рамките на един месец, считано от предявяване на рекламацията от потребителя като съгласно ал. 4 на същия член това е безплатно за потребителя. Съдържанието на задължението по чл. 113, ал. 1 от ЗЗП е дефинирано в чл. 104, ал. 4 от ЗЗП. От нея се извлича, че привеждането в съответствие с договора за продажбата става чрез поправка или ремонт на потребителска стока, когато има несъответствие между тях. Съгласно чл. 108 от ЗЗП всяко несъответствие на потребителската стока с договора за продажба, което се прояви до 6 месеца след доставянето на стоката, се смята, че е съществувало при доставянето ѝ, освен ако се докаже, че липсата на съответствие се дължи на естеството на стоката или на характера на несъответствието. Нормата на чл. 128, ал. 2 от ЗЗП предвижда, че когато търговецът удовлетвори рекламацията, той издава акт за това, който се съставя в два екземпляра, и предоставя задължително един екземпляр на потребителя. Търговецът е длъжен да приеме рекламацията, ако е подадена в срок и в зависимост от естеството ѝ и възможностите за удовлетворяването ѝ следва да я уважи или откаже уважаването ѝ.

От момента на приемане на рекламацията на 05.06.2019 г. е започнал да тече едномесечния срок по чл. 113, ал. 2 от ЗЗП за привеждането на потребителската стока в съответствие с договора за продажба. Доказателство за спазване на това задължение на търговеца би могло да бъде единствено съставянето на надлежен акт за удовлетворяването на рекламацията. Така установения с императивната норма на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП едномесечен срок не е спазен. Не могат да бъдат споделени изложените в касационната жалба основания, че касаторът надлежно е изпълнил предписаното му от чл. 113, ал. 2 от ЗЗП задължение, като забавянето на ремонта на устройството до 31.07.2019 г., а именно с 26 дни след срока по чл. 113, ал. 2 от ЗЗП, дължащо се на външни и независещи от касатора причини, би обусловило освобождаването му от отговорност. Правилно СРС е приел, че следва да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, която в качеството му на юридическо лице се явява обективна /безвиновна/ и субективната съставомерност на деянието не следва да бъде обсъждана.

Правилно въззивният съд е приел и че в конкретния случай основанията за приложението на чл. 28 от ЗАНН не са налице. Формално по своята конструкция извършеното нарушение разкрива висока по степен обществена опасност, имайки предвид характера на засегнатите обществени отношения, свързани със защита правата на потребителите, като правилно въззивният съд е преценил, че имуществената санкция следва да бъде изменена до минимално допустимия размер с оглед неангажирането от административнонаказващия орган на никакви доказателства, имплицитно налагане на санкция над този размер.

С оглед изложеното, като е изменил издаденото НП, районният съд е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да се потвърди.

С оглед изхода на спора и предвид направеното искане от касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

Оставя в сила Решение № 20222815 от 12.10.2020 г., постановено по нахд № 1453/2020 г. по описа на Софийски районен съд 134-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № К-040729/25.11.2019 г., издадено от Директор Регионална дирекция за областите С., Софийска, П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, с което на основание чл. 222а от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 600,00 лева за извършено нарушение на чл. 113, ал. 2 от ЗЗП, като е намалил размера на наложената санкция на 500,00 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1

2.